

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757

e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

---

Istine, laži, obmanjivanje samoga sebe ... i javnosti

Piše: Dušan Kokot*

Odmah da kažem, ja sam član SRPS dakle sindikata koji nije potpisao Sporazum pre desetak dana. Pišem ovo i kao predsednik GO NSPRV Zrenjanina. Rizikujući da me ovde popljuju ljudi koji su čitali i lajkovali moje postove prethodnih nekoliko meseci, ljudi koje poznajem, a i tih ima dosta, ja ću Vam reći ono što ja vidim kao uzrok i trenutno stanje.

Sindikati su jedinstveno ušli u štrajk još 22.10.2014 prvom jednodnevnom obustavom. Odmah zatim najavili su štrajk po zakonu tako da je on i počeo 17.11.2014. Stav mog sindikata je bio da se sa skraćanjem krene svake nedelje po jedan dan, a da se tog dana u po 5 gradova organizuju protesti na ulici. Ako to ne da rezultat do usvajanja budžeta Srbije, onda da vidimo kako dalje. To na štrajkačkom odboru nije prošlo i krenulo se u svakodnevno skraćanje nastave. Demokratski smo prihvatili odluku većine (neki drugi očegledno to ne umeju iako su se tada pravdali upravo većinom, a ne kvalitetom odluke).

Elem, pregovori su krenuli posle 4 dana. Na prvim razgovorima sa Verbićem došlo se do toga da on hoće da učini, ali da je potrebna saglasnost i onih iznad. Otuda su u petak (sutradan) na razgovorima pored Verbića bili Vujović i Vučić. Već tada se pričalo o izlazu kroz PKU i član 22. ako se više dobro sećam. O izuzimanju prosvete od smanjenja plata za 10% NIKADA se nije pričalokao ni da te pare budu i vraćene. Sama formulacija izuzimanja od zakona je budalasta jer ne može sindikat da traži nepoštovanje zakona već njegovu promenu.

Inače, na tom sastanku je i Vučić rekao da bi se on još više bunio da je prosvetni radnik © Od tog dana i njegove „naredbe“ ministrima da nađu rešenje krenulo je stranputicom. Nisam budala pa da ne znam odakle vetar duva! Ministarstvo finansija se nije izjašnjavalo o tom članu PKU uopšte, a prestalo je da dolazi i na sastanke tima za PKU! Ranko Hrnjaz (SRPS) je dana 9.12. zajedno sa mnom pokrenuo inicijativu da tog dana ostanemo u zgradi ministarstva i ne izlazimo napolje dok se neki predlog iz finansija ne čuje. Da budem pošten, u kancelariji SRPS za to su bili samo „izdajnici“ iz SOS-a: Ničić i Šojanović. Drugi su bili „suviše stari“ i imali su „sede glave“ za takvu stvar (a sada im nije problem da to traže od Vas).

Posle raspusta i nelogičnih zahteva prema članstvu da se ne zaključuju ocene pa do obustave kada joj vreme nije (predzadnji nastavni dan u Vojvodini) došlo se do predloga PKU zdravlja koji nam je mnogo pomogao. 45 dana od početka pregovora, a bez rešenja dalo nam je mogućnost angažovanja miritelja. Tada su sva prava iz PKU zdravlja i naši zahtevi oko člana 5. PKU (liste) usvojeni i prošli Vladu Srbije. Ministar je bio taktičan, ali i bezobrazan ne dajući rep. sindikatima njihova prava tj. pravo na potpis PKU. Tražio je kompletno rešenje.

Tada se krenulo u izradu Sporazuma. Bilo je dopisa sa obe strane, više verzija i na kraju jedna NAŠA koju je ministarstvo prihvatilo. Tog dana jedino je bilo sporna ona formulacija „OD-DO“ koju su sutradan dopisom prihvatili onako kako smo je mi predlagali. SOS i

Nezavisnost, odnosno članovi štrajkačkog odbora iz tih sindikata IMALI SU ODOBRENJE da potpišu ono što dogovore. SRPS i UNIJA nisu i zato nisu to taj dan ni uradila.

Ne treba da podsećam da su pored ova 4 člana iz prvopomenutih sindikata ZA sporazum glasali Dragan Matijević, Jasna Janković i Ranko Hrnjaz. Jedino je protiv bio Miodrag Bata Sokić, ali o tome drugi put. Mogu samo reći da su najveći „heroji“ (oni koji smatraju da im to pravo pripada po rođenju, a ne po zaslugama) rekli da će podneti ostavke ukoliko njihovi sindikati ne prihvate Sporazum koji je, opet, po njihovim rečima „maksimalan domašaj u ovim pregovorima“

Potpisnici Sporazuma (SOS i Nezavisnost) složili su se da na Sporazumu ne bude datum 11.2. već 18.2 do kada su SRPS i UNIJA trebali da donesu pozitivnu odluku (a nije da nisu imali vremena od rešavanja poslednje formulacije da to urade do te srede). Svi ste videli šta se desilo na predsedništvima ta dva sindikata. Kasnija priča o izdajnicima je u najmanju ruku bezobrazna, jer je taj Sporazum upravo i pisan od strane sindikata uključujući i SRPS i UNIJU.

Sada smo došli u rov iz koga niko ne zna da izađe. Za 10 dana od potpisa Protokola NISMO poslali ni jedan dopis ministru u vezi nastavka razgovora. Pitanje je šta su uopšte sada naši zahtevi? Kakvu garanciju i gde da ona piše ako u tekstu Sporazuma stoji da se Vlada Srbije obavezuje na neke stvari (po nekima sporne tačke 2. i 3. Sporazuma). Zašto bi Vlada poštovala drugi stav (garanciju kako je neki nazivaju) ako ne poštuje prvi stav, ono na šta se obavezuje? Šta to meni garantuje? Najveća budalaština i sečenje grane na kojoj sedimo jeste dodavanje i jedne jedine reči jer na taj način mi Vladi Srbije dajemo izlaz po kome oni i ne moraju da se drže Sporazuma. Diletantski!

Iskreno, ja ne znam zašto sada štrajkujemo. Štrajk se polako pretvara u nerad jer ljudi rade 30 minuta samo zato što su isto plaćeni kao i da rade 45 minuta. Ne kažem da je to slučaj u svakoj školi, ali znam da u mnogima jeste. Nisam ja u štrajku da bi radio manje, već da bi zaradio više! Ništa mi ne znači sat vremena kraćeg rada, ako u novčaniku stoji ista suma novca a računi i moje obaveze nisu umanjnjeni za 1/3 kao moj rad. Ako je to sada naš zahtev, odnosno da nam ova plata bude ista, ali da smanjimo rad i da časovi, do nekog rešenja koje bi nas zadovoljilo, traju 30 minuta, i to je legitimno, ali to treba neko i da kaže. Ja drugo zaista ne vidim.

Pre će ipak biti da neki ne umeju da objasne šta su „postigli“, da su u strahu od ljutitog članstva kome su obećavali „med i mleko“ ako budu radili manje i koji ne znaju kako da sada izađu iz ove pozicije. Najgore je što smo svakim danom sve dublje, a žaba koju treba progutiti je sve veća.

Današnji dopis ministra o odbijanju zarada za vreme provedeno u štrajku je normalna i očekivana reakcija, a naš odgovor opet na žalost nikakav. Tražeći krivce za sopstvene loše odluke sada pretimo direktorima škole („onaj gore“ mi je svedok da nekima zaista i treba pretiti, ali većini ne, jer su bili uz nas sve vreme štrajka). Na kraju vidimo pokušaje lizanja rana i traženja izlaza kroz „hitan sastanak sa ministrom“ i prebacivanje odgovornosti na članstvo, direktore, ministra... za ovo što nam se dešava.

Ja samo jedno znam, a to je da kompletna rukovodstva sindikata treba da podnesu ostavke i da se sklone, ako žele da ih sindikati nadžive. Ja nemam problem da članovi nekih sindikata prelaze u druge uključujući i moj NSPRV, ali mislim da to mogu da urade samo zato što smo bolji u sindikalnom poslu, a ne zato što ih lažemo i obmanjujemo. Ponavljam, rizikujući javnu osudu i svestan te mogućnosti ovo Vam pišem!

*predsednik GO NSPRV Zrenjanin